

ŠEIMYNA

NR. 220
XIII EILINIS
SEKMA DIENIS
2026 06 28

Šlienavos ir Viršužiglio parapijų leidinys www.slienavosparapija.lt / FB: Šlienavos.parapija

Ne tik Dievas, mūsų Kūrėjas ir visų visų Tėvas, bet ir mes, Jo vaikai, mokame kaip Jis – vienas kitą laiminti! Ir tai darydami – visada esame net patys laimingi!

Juk tai nėra mums nieko naujo: jei pykstame – kitą taip pat supykdomė, jei pasidžiaugiame ir palinkime kitam gėrio – kitas taip ir pasijunta! Mes tiesiog pražystame kaip rožės su kito palaiminimu, kiekvieno metu, kai vienas kitą laimindami, linkime kitam to “išsiskleidimo”... Net ir patys tada pasijuntam gyvenantys ir viskas mums kuo puikiausiai sekasi: niūniuojam dainas kažką darydami, šypsomės, turime jėgų tvarkyti namuose, nors šalta ar šilta būtų...

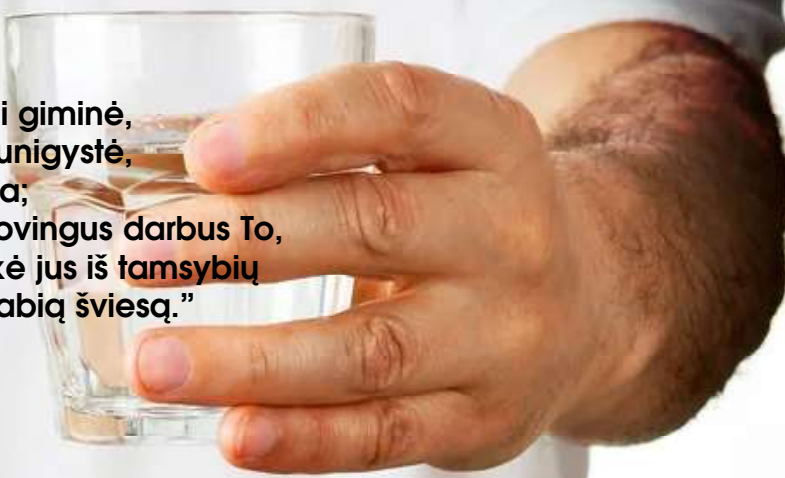
Laiminantis žvilgsnis spinduliuoja gerumu ir noru padovanoti kitam daugiau nei jis turi ar mes patys turime..., tos rankos ar žvilgsnis – neįprastai pilnas dovanojimo, širdis – broliškumo ir meilės pilna, balsas net kitoks – šiltas ir jaukus. Tai (laiminimas) – mus keičia, net gal sutrikdo, nes pakeičia mus, – bet visada taip švelniai sušildo, pripildo... Net atrodo, kad ir viską aplinkui.

Būtent, tai mes galime daryti nuolat! Su savu žvilgsniu, rankomis, žodžiais, širdimi! Labai daug ką galime pakeisti savo ir kitų gyvenimuose. Matydami savo ir kito žmogaus grožį, gerumą ir jam linkimą pilnumą, kuomet – laiminame.

Taip mes dovanojame kitam jėgų ir gyvenimo akimirkų ar dienų (gal net metų) dalelytes ar dalis, be kurių nebūtų gyvenimo. Pražystame, atsiveriame, kvėpuojame pilnais plaučiais, jaučiamės puikiai, aukštumoje! Nuostabu tai...

Kaip yra gera kitą palaiminti, žinant, kad jis ar ji ir bus laimingesni! Svarbu, labai svarbu suprasti, kad visa tai noriu dovanoti jam ar jai..., žinant, kad tikrasis Laimintojas – yra laimės Kūrėjas. Toks – priprastas ir liekantis nepastebėtas.

Mes irgi tokie būname – nepastebimi, kuomet laiminame kitus...

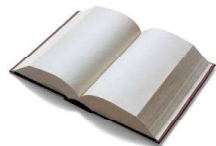
**“Jūs išrinktoji giminė,
karališkoji kunigystė,
šventoji tauta;
garsinkite šlovingus darbus To,
kuris pašaukė jus iš tamsybių
į savo nuostabią šviesą.”**

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

2 Kar 4, 8–10. 14–16a; Ps 88, 2–3. 16–19; Rom 6, 3–4. 8–11

Psalmės atliepas

Viešpatie, amžinai giedosiu apie Tavo gerumo malones.

Evangelija pagal Matą (10, 37–42)

Anuo metu Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Kas myli tėvą ar motiną labiau negu mane – nevertas manęs. Kas myli sūnų ar dukterį labiau negu mane – nevertas manęs. Kas neima savo kryžiaus ir neseka paskui mane – nevertas manęs. Kas išsaugo savo gyvybę, praras ją, o kas praranda savo gyvybę dėl manęs – atras ją.

Kas jus priima, tas mane priima. O kas priima mane, priima tą, kuris yra mane siuntęs. Kas priima pranašą dėl to, kad jis pranašas, gaus pranašo užmokestį. Kas priima teisųjį dėl to, kad jis teisusis, gaus teisiotojo užmokestį. Ir kas paduos bent taurę šalto vandens atsigerti vienam iš šių žmonių dėl to, kad jis yra mokinys, – iš tiesų sakau jums, – tasai nepraras savo užmokesčio“.

Evangelijos komentaras:

Šiandien atsiveria mums viena tiesa – būti Jėzaus mokiniu nėra nei lengva (tai patiriame, suprantame), nei paprasta (reikia užsispyrimo). Už buvimą kartu su Dievu krikščionims dažnai tenka „mokėti nemažą kainą“. Krikščionio gyvenimas neapsiriboja kūdikystėje gautu Krikštu ar pamaldų lankymu tam tikromis progomis. Tokiam gyvenimui reikia nuolat viso manęs, turiu tokį pasirinktą gyvenimą gyventi, ir visas.

Jėzus buria aplink save mokinius, draugus. Jo kelionės, gyvenimo tikslas ir prasmė – aiškus – parodyti Dievą žmonėms, Jo gyvenimą, ir Juo „užkristi“. Pats Jėzus bus nesuprastas ir tarsi išvartytas iš pasaulio, bet... Jis tai patiria užsispyrusiai norėdamas gyventi kartu su Dievu. Tai nėra šiaip sau pasivaikščiojimas po miestus bei kaimus, pajvairintas gražiais pamokslais bei stebuklais. Ten, kur pakvimpa kraujai, baigiasi visos dviprasmybės. Ir mes tai esame patyrę... Arba tu pasirenki krikščioniško gyvenimo kryptį ir likimą, arba esi kitame kelyje. Reikia apsispręsti, labai rimtai ir atsakingai apsispręsti...

Jėzus duoda patarimą arba perspėjimą, pasirinkus draugystę su Dievu, – Jį turi mylėti. Visa širdimi, protu, visomis jėgomis, – kaip skaitome Išėjimo knygoje. Nemylint Dievo, Jėzus savo mokiniams tarsi neleidžia mylėti savo artimųjų, ir turbūt net pačio savęs. Turiu išmokti mylėti iš to, kuris tikrai moka mylėti ir myli...

Jėzus anaipol nesiekia paversti savo mokinių beširdžiais automatais, kuriems nerūpėtų darbas, namai, tarpusavio santykiai. Jėzus vienintelio dalyko prašo, gal net reikalauja, – pažinkite mane, priimkite mane, pažinsite Dievą, mylintį Tėvą, iš Jo išmoksite gyventi, išmoksite mylėti save ir kitus žmones. Ir apsiprendęs eiti drauge su Juo, po truputį pradėdus suprasti, ką reiškia mylėti. O tai labai panašu į savęs dovanojimą, išdalinimą, tarsi savo kryžiaus priėmimą... Kas nėra paprasta ir lengva.

Apaštalo Petro išdavystės naktis yra geriausias pavyzdys, ką reiškia nesuprasta ir nepriimta meilė. Ja bijau gyventi arba, bandydamas savintis, prarandu gyvenimą ir tiesiog nemyliu. Nesistebėkime, nesipiktinkime, jeigu apsunkina tokie mąstymai ar gyvenime patirtos tokios skaudžios patirtys, kurios sudrumsčia mūsų gražių vasaros dienų džiaugsmą, ramybę ar valandėlei sugadina nerūpestingą požiūrį į gyvenimą. Dėkokime už tokias pamokas. Jos kaip netikėtas vasaros lietus permerkia žmogų iki paskutinio siūlo, kad paskui leistų visa širdimi išgyventi nusigiedrijusios padangės grožį.

Dievas tikrai netrokšta žmogų parklupdyti ant kelių ir užkrauti jam nepakeliamą gyvenimo kryžių. Jis laimina mūsų gyvenimus su visais džiaugsmiais ir rūpesčiais, šventėmis ir šokiadieniais. Vienintelis dalykas, kurio Jėzus laukia iš savo mokinio ir draugo – yra nuolatinis pasiryžimas, negailėti, netaupyti savęs, tiesiog mylėti. Juk didžiausia, ką žmogus gali patirti ar gauti, – tai Meilė. Krikščionis tai supranta... Draugauti su Dievu, Jį mylėti, su Juo gyventi ir iš Jo mokintis, – tai daug. Lyg vanduo ištroškus...

Leisti sau subręsti

XXI amžiuje pasaulis taip organizuotas, kad nuolat mus skubina ir neleidžia mums subręsti. Iš tiesų vartotojiška visuomenė niekam niekada neleidžia subręsti. Pomidorus nuskina ir deda į dėžes dar žalius, o subrandinami jie kelyje. Avokadai parduotuvėse panašūs į akmenis, nes taip lengviau juos transportuoti. Tas pats vyksta ir su žmonėmis, kurie nespėja subręsti ir susiformuoti.

Ir lygiai taip pat mes elgiamės su savimi ir savo vaikais. Vos tik vaikas paima į rankas pieštukus, mes tuoj kabiname jam dailininko etiketę. Kai vaikas pradeda rodyti kažkokius kitokius talentus, mes kaipmat, neleisdami jam susivokti, skubame juos vystyti. Vystyti kažką nebrandaus, atsitiktinio. Pamindami procesą tik dėl rezultatų.

Save mes taip pat skubiname apsispręsti ko norime gyvenime, skubame kuo greičiau pradėti tai įgyvendinti, todėl kad mums jau daug metų, nes kiti jau seniai apsisprendė, o štai mes... Mes stojame į aukštąsias mokyklas, kai dar nėra aiškaus suvokimo apie pasirinktą profesiją. Mes pradedame dirbti, nieko nežinodami apie tą darbą, ir subręstame kelyje. Mes susilaukiame vaikų ne todėl, kad tam asmeniškai subrendome, bet todėl, kad laikas "spaudžia", kad paskui bus per vėlu. Gyvenimas su pojūčiu, kad nuolat trūksta laiko savęs suvokimui, jau tampa norma.

Aš dažnai sutinku tėvus, kurie "skubina" savo vaikus vystyti. Aš nuolat sutinku suaugusius žmones, kurie nuolat skubina save ir neleidžia sau subręsti. Vos tik aptinka savyje hobiai užuomazgas, tuoj pat stengiasi paversti tai profesija. Bet kadangi hobis dar nėra išvystytas ir stabilus, jie nusivilia. Pradeda daryti kažką gero, ir bando kuo greičiau tai paversti komercija, užgesindami tuo visą interesą.

Nesupraskite manęs neteisingai. Komercinis pagrindas – nėra blogai, jei tai daroma laiku. Bet kaip dažnai žmonės elgiasi lyg mažos sudygusios gėlės, kurios tvirtina, kad jos jau ažuolai. Sudygusi gėlė – tai mažas ažuoliukas. Ir laikui bėgant jis taps dideliu ažuolu, kuris gyvens šimtmetį. Į šį medį galima bus atsiremti. Po juo bus galima pasislėpti. Bet kol kas tai viso labo sudygusi gėlė, į ją negalima atsiremti, ją pačią reikia slėpti nuo liūtis ir stipraus vėjo. Ir jei pradėsiime slėgti ją nepakeliamu krūviu, ji tiesiog pražus.

Mūsų idėjos, svajonės, pomėgiai dažnai panašūs į mažus daigelius, kuriuos reikia saugoti kaip vaikus. Vaikai turi potencialą, ir vieną dieną jie užaugs. Bet kol jie auga, mes duodame laiką jiems užaugti. Įrodyta, kad vaikai, kuriuos leido pilnai patirti savo vaikystę, suaugę yra daug laimingesni ir veiklesni. O vaikai, kuriuos nuolat ragino ir skubino, nespėjo pilnai subręsti, todėl visada stengiasi prie to sugrįžti.

Aš nepažįstu nei vieno žmogaus, kuris neatrado savo vietos gyvenime, jei davė sau pakankamai laiko. Jei liaujamės stovėti ties savimi su laikmačiu, kalkuliatoriumi ir liniuote,

MALDA ŠVENČIANT VILKAVIŠKIO VYSKUPIJOS 100-METĮ

Dieve, Amžių Valdove, visų malonių Šaltini, nuolankiai meldžiamės už visą mūsų vyskupijos šeimą: palaimink mūsų vyskupą, visus dvasininkus, pašvęstusius ir pasauliečius, kad šventai darbuotumės Bažnyčioje ir pasaulyje.

Ugdyk mūsų parapijų bendruomenes, kad garbinimu, mokymu ir tarnavimu liudytume Tavo Sūnų Jėzų Kristų. Pripildyk visus tikinčiuosius – jaunos ir pagyvenusius, šeimas ir vienišus žmones – šventąja Dvasia. Kiekvienas teatpažins dovanojamą pašaukimo kelią ir nuoširdžiai leisis juo vedamas. Švč. Mergelei Marijai ir šv.

Antanui Paduviečiui užtariant, visi Tavyje tesurasime tikėjimą, viltį ir meilę. Vyskupijos jubiliejaus metai teikviepa mus dėkingai remtis praeitimi, entuziastingai gyventi dabartyje ir viltingai žvelgti į ateitį. Prašome per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Šv. Petro ir Pauliaus šventė Šlienavos bažnyčioje

Rytoj, birželio 29 d., švęsime šv. apaštalų Perto ir Pauliaus šventę. Šlienavos bažnyčioje Eucharistija bus švenčiama vakare 18 val. Šiltoje, vasariškoje dienoje švęsime Eucharistiją, patys sau primindami, kad esame pakviesti būti apaštalais - nešti, dovanoti, perduoti Dievo gerumą kitam!

**Palaimintojo arkivyskupo JURGIO MATULAIČIO MIC
paskelbimo palaimintuoju minėjimas**

MARIJAMPOLĖS ŠVENTOJO ARKANGELO MYKOLO BAZILIKOJE

2026 m. liepos 4-12 d.

LIETUVOS BAŽNYTINĖS PROVINCIJOS 100-METIS

„PRADĖKIME NAUJĄ GYVENIMĄ“

PROGRAMA:

Liepos 7 d., antradienis. Aleksoto ir Prienų dekanatų diena

MALDOS UŽ BENDRUOMENES BAŽNYČIOJE DIENA

Meldžiamės už tikinčiųjų draugijų, taip pat maldos grupių, bendruomenių ir judėjimų narius

11.00 val. Katechezė Bazilikoje

11.30 val. Šv. Rožinio malda Bazilikos pal. Jurgio Matulaičio koplyčioje

12.00 val. Šv. Mišios Bazilikoje

Agapė Marijonų vienuolyno sode

14.00 val. Užtarimo malda Bazilikos pal. Jurgio Matulaičio koplyčioje

15.00 val. Malda pal. Jurgio Matulaičio tėviškėje Lūginėje

Liepos 12 d., sekmadienis

MALDOS UŽ LIETUVOS BAŽNYTINĘ PROVINCIJĄ SEKMADIENIS

Meldžiame, kad mūsų vyskupijos, parapijos, bendruomenės ir šeimos būtų tikėjimo, vilties ir meilės ženklų pasauliui

11.00 val. Katechezė Bazilikoje

11.30 val. Šv. Rožinio malda Bazilikos pal. Jurgio Matulaičio koplyčioje

12.00 val. Šv. Mišios ir Eucharistinė procesija

Agapė Marijonų vienuolyno sode

15.00 val. Malda pal. Jurgio Matulaičio tėviškėje Lūginėje

- *Vakaro šv. Mišios Bazilikoje - 18.00 val. (išskyrus šeštadienį, liepos 11 d.)*
- *Pal. Jurgio tėviškėje Lūginės kaime maldininkai laukiami nuo 10.00 iki 18.00 val.*
- *Palaimintojo Jurgio Matulaičio muziejus lankytojų laukia nuo 9.00 iki 16.00 val.*

tuomet žymiai lengviau atrandame save. Galima laukti, bandyti, stebėti, mėgautis procesu. Perdaryti ir bandyti kažką naujo, niekuo savęs neįpareigojant. Tegul tam prireiks metų ar dviejų. Bet paskui jūs galėsite tiksliai pasakyti, kas jums patinka. O skubinti save galima dešimtmečiais, bet niekur nenuieiti.

Todėl aš linkiu visiems pasitelkti kantrybę ir leisti subręsti savo pomėgiams, kūrybai, idėjoms, svajonėms, planams, projektams. Leisti subręsti savo asmenybei ir sukurti tam ramias jaukias sąlygas. Ir tuomet rezultatas bus puikus, bet ne mažiau puikus bus pats procesas. O gyvenimas – tai ir yra procesas, kuris gali džiuginti kiekvieną akimirką, jei leisime sau subręsti.

Panaudota iš: seimainamai.eu

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.